

mož v vojsko, ki so več vredni, nego dvojno število nezanesljivih avstrijskih vojakov. Potem moramo avstrijske narodnosti nahujskati. Ogrska se mora popolnoma od Avstrije ločiti in dobiti mora lastnega vladarja. Čehi, Poljaki, Hrvati, Slovenci in Rusini morajo pričeti boj za svojo prostost. S Turčijo, Črnogoro in Grško se moramo Srbi vezati. Balkanske države naj bi že enkrat isprevidile, da jih vodi Avstrija za nos. Srbija je zmagala v colninski vojni, mi smo Avstro-Ogrsko moralno ubili. Proti Avstro-Ogrski moramo peljati boj do uničenja. Ali bode Srbija veliko pokopališče, ali pa se v stvarni velika Srbija! — Tako pišejo srbski listi. Človek ne ve, ali bi se jezil nad otročariji ali nad prevzetnostjo teh podanikov revolver-Peterčka. Sicer pa je razvidno iz tega, da je boj proti uvozu srbske živine iz vsacega stališča opravičen. In s temi Srbi se družijo naši prvaki!

Srbski kralje-morilci razvijajo tudi po okupacijskem ozemlju, torej po Bozni in Hercegovini živahno propagando za svoje misli. Vkljub temu, da je napravila Avstrija šele iz slovanokih divjakov v teh deželah Evropejem podobne ljudi, hujska se zdaj proti tih državi in za „zdrunjenje vseh Srbov“. „Pester Lloyd“ pa poroča, da so voditelji te velikanske agitacije iskati v Belemgradu. Stari lisjak Pasič namreč, ki spada že davno na vislice, uredil je vso agitacijo in nastavljal posebne ljudi po Bozni in Hercegovini, ki širijo agitacijo in pripravljajo upor proti Avstriji. Upajmo, da ne bode naš minister za zunanje zadeve za pečko spal...

Spor med Italijo in Turčijo. Italija ima glasom pogodbe pravico, osnovati nekaj lastnih poštinskih uradov na Turškem. To je hotela te dni storiti. Turška vlada pa se je pričela nakrat braniti. Poleg tega je bila Italija nezadovoljna zaradi drugih stvari. Zato je stavila turški vladi ultimatum in odposlala takoj svojo bojno mornarico proti Turčiji. Zdaj je Turška vlada v vseh točkah ponehala, tako da je ta tako hitro nastali spor končan.

Položaj na Portugalskem. Razmere na Portugalskem se še vedno niso oblažile. Nasprotno: boj republikancev in vlade postaja vedno ojetrejši. Listi poročajo, da je policija odkrila morilni načrt proti kralju Manuelu, ki bi se naj izvršil na danu otvoritve državne zbornice. Vlada zapira republikance trumoma. K otvoritvi zbornice se bode pripeljal kralj v obkovanem vozu v spremstvu regimenta kavalrije. Pripravljajo se tudi dogodki.

## Volitve v Dobju pri Planini.

Iz Dobja pri Planini se nam piše: Pri nas je napravil lansko leto mraz veliko škodo po polju in zato so se posestniki oglasili pri županstvu, naj se škoda pregleda in da ljudem, ki so potrebni podpore. Res so dobili nekateri podporo, pa kedo? Nek revež pride k županu in ga vpraša, če ve, kako se piše naš novi okrajni glavar. Župan pravi, da ne ve. „Kako da ne veš, saj dobiš pisma, kjer je glavar podpisan“, odgovori revež. Župan pa pravi, da se še ni toliko pobrigal za podpis, da bi vedel, kdo je naš okrajni glavar. Revež pa pravi na to: „Glavar pa ve za celo tvojo zlahtu“. „Kako to?“ vpraša župan. „Tako, ker je samo tvoja zlahta dobila podporo“ je bil odgovor. Župan je bil na to hud, pa to vse nič ne pomaga; zdaj vemo, da tistim katoliškim možem, ki jih Vurkelc spravlja v občinski odbor, ni za to, da bi potrebnim pomagali, ampak za vse kaj drugega. Zato pa naj nihče ne voli tistih ljudi, ki jih bo župnik priporočal! Kakor se sliši, misli župnik zidati novo kaplanijo, ki bo veljala najmanj 5–6 tisoč goldinarjev. Za kaplana je že izbral 3 tisočake in zdaj pa še misli ljudi do nagega odreti. Vurkelc je rekel, da se čudi, da še imajo Dobjani toliko denarja. Pa če bode volili Vurkelca in njegove ljudi, bo že vedel napraviti, da ne bo v Dobjem več toliko denarja. Takrat, ko se poteguje kmet za svoje pravice je „neumen in butel“ kakor pravi Vurkelc, kadar je pa treba plačati, je pa dober. Dne 28. vsi na volišče in izvolite si ljudi, ki ne bodo imeli samo k sebi obrnjenih rok.“

Iz druge strani pa se nam še poroča:

„Čujte in strmite, dragi bralci, kam je zabredel župnik Vurkelc, da se je začel podpisovati kot „Dobjanski mladenič“. Ali ga je laž in politična hujskarija tak daleč zapeljala? Le kar malo premislite, g. župnik, kakšne hudobije ste uganjali že v Gornemgradu, ko ste še tam kaplan bili in poznej tukaj v Dobju; ne bo Vam več v glavo padlo, da bi se podpisali: „Dobjanski mladenič“. Ali mislite, da je ljudstvo na vse to že pozabilo? Ne, ni pozabilo in tudi nikdar ne bo! V dopisu v „Našem Domu“ od 2. aprila t. l. št. 8. se je podpisal Vurkelc: „Dobjanski mladenič“, sakrabort, zdaj smo pa imenitni Dobočani, ko imamo mladeniča za župnika! Dalej kvasite v tem dopisu od preprirov, hujskarij, tožb in nepotrebnih stroškov. Ker pa mi nismo tako zabiti, kakor Vi mislite, Vas le vprašamo: kdo pa je napravil v Dobju več preprirov kakor Vi? Dokler Vas ni bilo v Dobju, bil je tukaj lepi mirni kraj, in Vi ste zasejali nemir, preprirov, tožbe in sovražstvo. Dobočani še prej vedeli niso, kaj je tožba. Kaj pa tistih 3000 kron, katere ste izceganili iz Dobočanov, ko ste plavalji, da bodele kupili kaplana? Kaj pa drugih 3000 kron kar znaša bernja, za katero ste ciganili vsa leta i. t. d.? Ali niso to nepotrebnosti, strašno veliki stroški? Vbogo revež, da ne poznaš samo sebe, da si upaš toliko lagati in take stvari čestikati v „Naš Dom“, ali bolj prav povedano, v „Laž Dom“. Ako bi človek le enkrat v šolo pogledal, moral bi se naučiti toliko omike, da bi ga bilo sram tako lagati! Veliki stroški, katere ste plačali v Maribor zaradi krivične tožbe zoper nas, so pač bili potrebni in pravični, le rajši tiste obzlagajte in nehaite lagati od drugih. Premite se za usta in molčite, da ne izve zopet sodnija od Vaših junaških činov in Vas ne prime zopet za žep, za poplačanje velikih stroškov.“

Vidimo torej, kako hud boj e odigrava v Dobju. Ali se bodejo kmetje že dalje pustili za nos voditi? Upamo, da ne! Vse, kar smo tekom let pisali proti župniku Vurkelcu in njegovim gardi, je čista resnica, ki se da pred sodnijo dokazati. Zato močje v Dobju, volite napredno!

## Dopisi.

### Boj za Stoperce!

Aleluja! Kristus je od smrti vstal in veselje razlega se po celem katoliškem svetu. Prekrasne so bile besede, ki nam jih je naš župnik, g. Keček, na velikonočni ponedeljek pridigoval. S posebnim zanimanjem, s pazljivostjo, kakor bi poslušali apostola samega, poslušali smo stoperski „farizeji“, ko ste nam razlagali, da kakor je Kristus od smrti vstal, tako vstajajo verni kristjani z opravljanjem sv. velikonočne spovedi iz groba svojih grehov, a da to storijo na trojni način. Nekateri opravljajo svoje krščanske dolžnosti, velikonočno sv. spoved, le navidezno, hodijo k maši le zato, da trojsko drugim vernim kristjanom le pesek v oči. Nikakor pa nimajo namena resnično poboljšati se, zavisti, jeze in sovražstva nečesto opustiti, naprej živijo v prešestvu in nečistosti — pa blatiijo svojega bližnjega po umazanih časopisih. Povedali ste nam nadalje g. župnik, da drugi sicer resnično opravijo svojo velikonočno spoved, njih spoved je veljavna, a da po hinavcih, farizejih, volkovih v ovčji obleki zapeljani kmalu zopet zapadejo starim grehom, se zopet pustijo od sovražnikov cerkve voditi in poslušajo in vbogajo one, ki so vstali na „prvi način“ in ki imajo pri vsaki priliki na jeziku le far, far, far! Ko nečisto ste g. župnik nebeško ginjeni res s pretresljivo žalostjo konstatirali, da je pač le malo tistih, ki resnično vstanejo iz groba svojih grehov, tako, kakor je Kristus vstal, ki se poboljšajo in ne zapadejo več grehu nazaj. Bli smo ginjeni po pretresljivih besedah in dolgo smo premišljevali, koga pač naš g. župnik morajo sumničiti, da je po farizejsko, pregrešno opravil svojo velikonočno spoved, in prišli smo do žalostnega zaključka, da g. župnik ne more nikogar drugega v mislih imeti, kakor samega sebe in svoje ožje prijatelje, — v prvi vrsti brumna ovčica Ignaca Vrabčiča, o katerem pač velja po vsi pravilnosti besede sv. pisma „Blagor revnim v duhu.“ — Akoravno so gotovo naši pobožni politični nasprotniki skesani opravili velikonočno

spoved, vendar so zopet blatili nas napredno po umazanih časopisih „Narodni list“ in „Slov. Štajercu“. — Začeli so toraj znova s stro, zanetili so preprirov, ko jim nobeden ni njak ni nič žalega storil. Nimamo nič stvarni kritiki, če je tudi javna, kajti od napadene osebe rodbine Zwirn, učiteljica Kvec, posestnika Kolar in Jos stoje kar se poštenosti in ugleda gotovo tako visoko, da ne doseže blato, ki ga v katoliški ljubezni pijo pobožni stoperski kristjani. Odločno pa testiramo proti lažni, ki so nakupičene v pisih z dne 26. marca, 9. in 10. aprila t. „Narodnem listu“ in „Slov. Štajercu.“ Kako se vendar g. župnik v svoji pridigi na velikonočni ponedeljek izrazili o dopisih po umazanih časopisih, ki ne odgovarjajo resnici? Ali ni povzde gnujenim glasom, svete jeze tresoč se, gromeli iz prižnice, da je to laž obrekovanje častikraja? In Ti dragi Nace Vrabčič? Tudi Tebi žalibog opazujemo, da Ti je velikonočno spoved le malo pomagala. — Tvoje dosedajavno in zasebno delovanje bilo je ustvarjeno pravi katoliški podlagi, podprto z lažjo in okovanjem, pri vsem Tvojim početju manjkala je resnica — hčerka božja. — To je bil vzda si pogorel dosedaj še v vseh svojih pravdah zgodilo se Ti je celo, da Te je Tvoj lastni stopnik pri sodniji obravnavi zapustil, ker ga pri informaciji „nabarbal“. Kjer pa si skrbel za to, da bi svojim soobčanom kmalspraznil žepa. Najboljše se Ti je pa menda godilo si bil načelnik krajnega šolskega sveta in ko zapustil naslednik deficit (primankljaj v kRazumemo toraj, zakaj se tako pehaš in t za občinski stolec. Rad bi pač postal župan, bi si malo zboljšal zmedene finance. — Je neprijetno, če se zgodi tako, kakor se je dilo z Matevžem in Marijo Kamenšek. Ali več, kako sta plačala Tebi obresti? Ti si č „pozabil“ poslati denar upniku, tako da je 4 mesece pozneje stranka tožena. Takrat si stranki, da gospodična poštarica ni poslala narja naprej, koj drugi dan pa si dal 18 kot obresti Matevža in Marije Kamenšek pošto. Kako se pa tako ravnanje vendar inuje in ne diši le precej po kazenskem zniku? In že zopet žalibog opazujemo, da akoravno si brumno opravil velikonočno spov „zapušča spomin“. — Že zopet je pred kratko bila neka stranka k sodniji poklicana, ki se mogla izkazati s potrdilom o plačani zavarovanini, ako ravno jo je precej časa poprej T plačala, a si Ti menda zopet „pozabil“ poslati denar naprej. Ni si toraj tudi T, vbogi Ignac, po besedah g. župnika samo navidezno vstal groba svojih grehov? Mi neodvisni stoperski lili Ti pa zakličemo: Moža, ki je tako pozabil, da se mu ne more niti par bornih kronic zati, mi pač nikdar v občinski zastop volili bodemo!“ — Lahko — bi še z Vami, g. učitelj Hren obračunili in dokazali Vam, da tudi Vi samo navidezno ostali iz groba svojih grehov. Imamo gradiva dovolj, kritikovati V delovanje v šoli in izven iste, pa tudi preopglavij Vašega življenja iz dobe, ko še nistukaj zgago delali in hinavščino prodajali, naje znano. Vendar bodi za danes dovolj — v seli Aleluja razlega se po svetu — in priznamo Vam v nadi, da se poboljšate. Pri prihitem članku pa, ki bode pisan v javnosti predgotovim osebam, dobite lekcijo, da bode te mnili in poskrbeli bodemo tudi, da bode te „zgoraj“ pončeni o poglavju: dostojnost in tak K sklepu še resna beseda. Začeli ste Vi v klenalnem taboru zopet ostadno, osebno gonjo pčasopisih proti svojim političnim nasprotnikom, ko vendar nobeden zadnjih vam ni v javno očitil ničesar. Dobro — naj bode. Zamoremo Vam slediti tudi na polje ostadno, javne osebne kritike! Imamo gradiva dovolj; ne vstrajamo se, tirati Vašega umazanega perila pred javno in ga tam tako oprati, da bode vam gotovone prijetnejše, kakor nam Vaše čvekarije po „Narodnem listu in Slov. Štajercu“, ki so brevsake resne, stvarne podlage in ki nam pa prav nič nepoštene očitati in škodovati ne morejo.

Iz Črešnje v Konjiškem okraji. (Nadaljevanje od 12. aprila). Dne 16. januarja t. l. je prišla učiteljica ženskih ročnih del zaradi obojenega, strmega in ledenega pota pol ure po-

pozno tja, že je šola nad njo kratki tudi kakor da bi ji vzdignil nčenkam zdraviti, in daljnega mogla na krat pa s in samov. toliko hu snegu, da takem ča je vse en. Vsaj je n. tetr ure pot poka ziral, da Okt. šol. mora v hi a temu n. Ker pa b bi ji živ zanja pr je učite bo Ravi mirno i tudi to n. nčenkam so bila rade, ker K temu nad pod ali pa se nad svoj kov drl, učiteljem hudo zap sljujoči a to moč i teljica v jilskem a najša navrh m mrazu t veliki R. mojega sploh n z veselje so prišli vreme, r ako jih Dalej do vodi tu ročni uk dva učt cas se s pa tega stega in ter kaže pa napu bil, da morskeg ter od drugi p pa nehv Sv. zadnji kaplan smo v ki je ra nosti go tako le: da spru Križ pr 14. ele Krajnc svete J povabil šel z o da z I res, da pa je, Sv. Kri Kranj, vite k res in dobro.